

Komünistlerin Görevi

Halkların Demokratik Partisi - HDP'nin 7 Haziran'daki seçim başarısı öncelikle Türkiye'nin ve Kürdistan'ın tüm barış ve demokrasi güçlerine kutlu olmalı. Burjuvazi çok önemli bir şamar yemiştir.

Ne ki, bu başarı "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam" ile Taksim Gezi Direnişlerinde simgeleşen "Her Yer Gezi, Her Yer Direniş" sloganları temelinde değerlendirilmelidir.

Henüz işin başındayız, ama önemli adımlar attık. Birincisi; Ülkenin ulusal demokratik güçlerinin en geniş biçimiyle temsil edildiği bir aday ve seçmen bileşimiyle sağlandı bu başarı. Bu çok önemli bir kazanımdır. İkincisi; Kürt halkının kırk yıla varan saygıdeğer ve fedaice mücadelesi ile Türkiye işçi sınıfının doksan beş yıllık mücadelesi bu süreçte artık ayrılmayacak şekilde buluşmuştur. Üçüncüsü; tüm devrimci güçlerin dillerinden düşürmedikleri fiili bir güç ve eylem birliği sağlandı. Dördüncüsü; milliyetçilik büyük darbe yedi, Kemalist doktrinin Kürt düşmanı yüzü, Kemalistler arasında dahi yara aldı, fakat önemli olan geniş devrimci-demokratik güçler arasında etkisizleşti. Halkların dayanışması belirleyici oldu. Beşincisi; bütün diğer olguların etkisiyle sağlanan bu başarı sonucunda 12 Eylül faşizminin Türkiye işçi sınıfının devrimci hareketi üzerine çöken ölü toprağı kaldırılıp bir kenara atıldı.

Şimdi bu kazanımları doğru değerlendirmek, özümsemek, eksikliklerimizi de görmezden gelmeden önümüzdeki süreçlere yönelme zamanıdır. Bizim görüşümüze göre, bizim komünistler olarak üzerimize düşen en önemli görev, işçi sınıfının içinde, fabrikalarda, tersanelerde, atölyelerde, işçi sınıfının döl yatağı semtlerde örgütlenme çalışmalarını kat be kat artırmaktır. Yaratılan bu gelişmenin kalıcı hale getirilmesi ancak ve ancak barış, demokrasi, özgürlük mücadelesinin sınıf hareketi ile güçlendirilmesi ile mümkündür. Değilse, bu hareket kapitalizm sınırları içinde reformlarla yetinen, sömürü toplumunun temel sorunu olan mülkiyet sorununu gözardı eden ve dolayısıyla emek-sermaye çelişkisini işçi sınıfından yana çözemeyen bir hareket olarak kalır ve sınıf karşıtıımızın kontrolüne girer.

7 Haziran seçim başarısını, Gerçek Haziran olarak nitelerken atlamamamız gereken en önemli olgu Gezi Haziran'ının bu eksikliğinin tamamlanması gerekliliğidir. Bu görev de doğal olarak yine komünistlerin, Türkiye Komünist Partisi örgüt ve üyelerinin üzerine düşüyor. Bundan gurur duyuyoruz ve gereğini yapacağız.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 9 Haziran 2015 Tarihli Açıklaması

Türkiye Halkları Diktatöre HAYIR Dedi!

7 Haziran 2015 seçimleri barış, demokrasi, emek ve özgürlük güçlerinin başarısı ile sonuçlandı.

AKP iktidarına ve onun lideri Erdoğan'ın devletin tüm olanaklarını seferber ederek, Başbakan ve Cumhurbaşkanı olarak el ele sürdürdükleri orantısız seçim kampanyası onlar için bir hezimet oldu.

Türkiye halkları, haramilerin hırsızlığına, dolandırıcılığına, yalanlarına, halkları aptal yerine koyma anlayışına DUR dedi. Halkların milliyetçi ve dinsel hassasiyetlerini kullanarak, onları istedikleri gibi yönlendirebileceklerini zannedenler yanıldılar. Halklar, kinci, saldırgan, gerginlik yaratan bir savaş diline karşı, barış, demokrasi, emek ve özgürlükten yana dili tercih etti.

Erdoğan ve AKP sınıfta kalmıştır. İşçi sınıfı ve emekçiler, yoksul kır emekçileri, sınıfsal haklarına sahip çıkmak adına AKP'ye oy vermemiştir. Kürt halkının önemli bir çoğunluğu, eşit haklı yurttaşlık ve devletin yürüttüğü kirli savaşın sonlandırılması için AKP'ye oy vermemiştir. Daha önce AKP'ye oy veren kimi küçük burjuva kesimler, din faktörünü kendi siyasi amaçları için kullanmasına tepki olarak AKP'ye oy vermemiştir.

AKP'nin seçim kampanyası boyunca sözlü, yazılı ve fiilen saldırdığı, terörist ilan edip uyguladığı terörle oy potansiyelini yıldırmaya çalıştığı HDP, bu seçimden en başarılı parti olarak çıktı. Ağrı, Mersin, Erzurum, Bingöl ve en son Diyarbakır saldırıları. HDP Genel Merkezi'nin kurşunlanması. 156 tane HDP seçim bürosunun kundaklanması, bombalanması, saldırıya uğraması. Sadece seçim sürecinde ondan fazla HDP'linin öldürülmesi ve yüzlercesinin yaralanması. TSK'nin provokasyon amacı İHA uçuşları, kırsalda operasyonları, taciz atışları. Bütün bunlar HDP'nin başarısını engellemek yerine seçmenlerin HDP etrafında daha fazla kenetlenmesini sağladı.

Türkiye işçi sınıfı, Kürt özgürlük hareketi, devrimci ve demokratik güçler, Taksim Gezi ruhunun bileşenleri olarak HDP'nin Yeni Yaşam Programını seçim programı olarak desteklediler ve bu program çerçevesinde bir araya geldiler. Niteliksel olarak demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesini içeren bu program, en geniş ulusal demokratik güçlerin birlikteliğini sağlamıştır. Bu program, bir devrim ve sosyalizm programı değildir.

TKP, bir biri ile ayrılmaz bir bütünsellik arz eden, barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin genel yönelimine hizmet ettiği, bu mücadelenin güçlerini bir araya getirdiği için bu programı desteklemiştir, HDP'nin seçim kampanyasına aktif bir biçimde katılmıştır. TKP, fiilen sınıfın içinde ve politik olarak da önündedir. Türkiye Komünist Partisinin döl yatağı fabrikalardır, işçi yatağı mahallelerdir. Büyük sanayii şehirlerinde, bu merkezlerde de AKP'nin en fazla oy kaybetmesi ve bu oyların HDP'ye verilmesi, komünistlerin, sosyalistlerin ve devrimcilerin somut çalışmaları ile olmuştur. Nasıl ki özgürlük hareketi AKP'ye oy veren Kürt halkının oylarının HDP'ye verilmesini sağlamış ise sınıf hareketi de bu görevini yerine getirmiştir. Kürtler, AKP'nin barış sürecinin bittiğini ilan eden, Rojava Kürdistanında Kürt halkına karşı politikalarını mahkum etmiş ve AKP'nin Kürt halkının sorunlarını çözemeyeceğini sandıkta belirtmişlerdir. AKP'nin Kürt illerinde ezici oy çoğunluğunu HDP'ye kaptırması Kürt ulusal bilincinin hayatta karşılık bulmasıdır. Ancak Kürtler kimi "sol" unsurların savunduğu gibi milliyetçi duygular ile değil, Türk ve Kürt halklarının ortak yeni yaşamı için, barış, demokrasi ve özgürlük için HDP'ye oy vermişlerdir. İstanbul, İzmir, Tekirdağ, Kocaeli, Bursa gibi işçi sınıfının yoğun yaşadığı kentlerde, özellikle işçi sınıfının ve emekçilerin yaşadığı semtlerde HDP'nin oy oranının ciddi olarak artışı, bu yerlerdeki Kürt, Türk veya diğer uluslardan işçi ve emekçilerin oylarının kazanılması sayesinde olmuştur. Onun

HDP'nin Seçim Zaferi ve Komünistlar

o Veli KARAKAYA

Türkiye Komünist Partisi bu seçimlerde, üye ve taraftarlarının içinde yer aldığı HDP'yi tüm gücüyle destekledi. HDP'nin barajı geçerek gösterdiği başarı, Türkiye işçi sınıfının, tüm ezilen emekçi halkların, yoksul köylülerin ve ilerici güçlerin ortak zaferidir. Partimiz bu başarıya büyük önem vermektedir. Bu başarı birçok açıdan ülkemizdeki devrimci mücadeleye ciddi olanaklar sunmaktadır.

Birincisi, Erdoğan'ın "başkanlık sistemi" adı altında kurmak istediği gerici diktatörlük projesi iflas etmiştir. Barajın geçilmeme durumunda AKP'ye akacak olan milletvekillikleri, HDP'nin 80 milletvekili ile meclise girmesi sonucu AKP'nin elinden gitmiştir. Başka bir deyişle, Erdoğan'ın diktatörlük projesini suya düşüren esas unsur, HDP ve onun zaferi olmuştur. Bu, kitleler önünde her fırsatta vurgulanması gereken bir gerçektir.

İkincisi, tüm ülkede ciddi bir umut ve iyimserlik havası doğmuş, herkes son 10 yılda gerçekleştirilen faşist kanun ve düzenlemelerin, atılmış gerici adımların iptali için ciddi bir beklentiye girmiştir. "Başkanlık Sarayı"ndan faşist "İç Güvenlik Yasası"na kadar bir çok düzenlemenin iptali artık yasal olarak mümkündür ve yurttaşlar giderek yükselen bir sesle bunu talep etmektedir. Toplumdaki bu demokratik beklenti ve ısrar, komünistler ve devrimci güçler için son derece elverişli bir mücadele zemini teşkil etmektedir.

Üçüncüsü, HDP siyasal çizgisiyle gerçekten bir "ülke partisi"; sadece Kürtlerin değil, Türkler de dahil tüm halkların ve ezilenlerin partisi olduğunu göstermiştir. Faşist MHP'nin ve şoven "ulusalcı"ların hala Kürt ve "Apo düşmanlığı"ndan nemalanmaya çalışmasına rağmen, artık Kürt düşmanlığı Türk halkını gerek emekçi, gerekse aydın kesimlerinde ağır ağır kırılmaya başlamıştır. Bu çok ciddi bir kazanımdır. Geçmişte devrimcilerin "PKK yandaşı" olarak gösterilip ezilmesi karşısında kitlelerin gösterdiği duyarsızlık hatırımızdandır. Ancak bugün, içinde PKK'nin mücadelesine saygı duyan ve destekleyen birçok üyenin olduğu bir parti, devletten "Meclis yardımı" alma noktasına gelmiştir. Demokratikleşme ve Barış süreci sürdüğü takdirde, ucuz PKK düşmanlığı ile artık hiçbir yere varılamayacaktır.

Dördüncüsü, TC'nin AKP ve Erdoğan eliyle Ortadoğu'da giriştiği kanlı macera büyük darbe yemiştir. Suriye'deki iç savaşı körükleme, IŞİD'a el altından sağlanan destek gibi Türkiye'de hiçbir kitle desteği olmayan maceracı politikalar, artık AKP meclis çoğunluğu ve CB yetkileri arkasına sığınarak kolayca sürdürülemeyecektir.

Beşincisi ve en önemlisi, TC devletinin "geleneksel aklında" oluşan belirsizliktir. 12 Eylül sonrası halka karşı suç işlemiş olan bütün "derin devlet" örgütleri hala ayakta ve bunların bir kısmı Erdoğan'ın emrine girmiştir. Ancak devletin 90 yıllık ideolojisi olan Kemalizm ve ordu vesayeti, Erdoğan tarafından Ergenekon davası sürecinde gözden düşürülmüştür. Artık CHP tabanında bile "Atatürkçü askeri darbe" heveslilerinin ağırlığı oldukça azalmıştır. AKP'nin Kemalizmin yerine ikame etmeye çalıştığı "siyasi İslam" ise son 4 yıl içinde yaşanan hırsızlık ve yolsuzluk vakalarıyla dindar kesimde bile önemli ölçüde prestij yitirmiştir. Kitleleri manipüle etmekte kullanılan iki geleneksel ideolojik araç, yani gerek Kemalizm, gerekse Siyasi İslam, kitleler gözünde etkinliğinden çok şey yitirmiştir. Burada yeni ve ilerici bir ideolojik çıkış için önemli olanaklar vardır.

Yediği darbeyi hazmedemeyen Erdoğan ve çevresi, yeni

provokasyonlarla ortamı bulandırmak ve bir iç savaş ortamı yaratarak oluşan demokratik kazanımı iptal etmek peşindedir. Diyarbakır'da son yaşanan cinayetler bunun göstergesidir. Rojava Kürdistanı ve Suriye'ye yönelik provokasyonlar, savaş girişimleri gündeme gelebilir. Kürt Özgürlük Hareketi ve ilerici güçler, sağduyulu politikalarıyla bu kıskırtmalara geçit vermeyecektir.

HDP'nin zaferi, başta Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi olmak üzere tüm ilerici güçlerin ortak başarısıdır. HDP başkanı Selahattin Demirtaş'ın seçim başarısının hemen ardından yaptığı açıklamada, diğer örgütlerle birlikte Partimize adını vererek teşekkür etmesi, geçmişten gelen ve geleceğe uzanan dayanışmanın ve ortak mücadelenin ifadesidir.

HDP elbette ki bir sınıf partisi, ya da Marksist-Leninist bir örgüt değildir. Ancak bu atılımıyla gerici bir projeyi boşa çıkarmış ve ilerici toplumsal atılımlar için zemin hazırlamıştır. HDP bir anlamda bir Demokratik Cephe Partisidir. Mevcut durumda, HDP'nin yanı sıra işçi sınıfına, emekçi halklara ve sosyalist değerlere sahip çıkacak, kitleleri sosyalizm ve devrim için seferber edecek yığınsal bir örgütlenmeye her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaç, bugün komünistlerin ve devrimcilerin önünde acil bir görev olarak durmaktadır. HDP'nin bileşeni olmaya devam edecek böyle bir güç Sosyalizm için mücadelenin teminatı olacaktır.

"KP" ADINI TAŞIYABİLMEK

Bu seçim süreci tartışmalarında eski SİP'in uzantısı olan iki örgüt, "KP" ve "HTKP" de yer aldı. Her ikisi de HDP'yi desteklememek için bin dereden su getirdiler; kof ve keskin lafların arkasına sığınarak kitlelerde oluşan demokrasi ve özgürlük atılımının dışında kaldılar. Her ikisini de belirleyen, devletin sola enjekte ettiği Kürt düşmanlığından başka bir şey değildir. KP, toplam 13.000 oy alarak geçmişte aldığı oyların dahi beşte birine düşmüş, belediye başkanlığına sahip olmakla övündüğü Ovacık'ta tek bir oy dahi alamamıştır. HTKP ise bol miktarda lafazanlık yaparak son dakikada "HDP'yi destekliyormuş" gibi görünmeye çalışmış, ancak pratikte bu desteğin dışında kalmıştır.

Bu iki partinin aralarındaki farkın ne olduğunu kimse anlayabilmiş değildir. Her ikisi de SİP'in eski bildirilerini yayınlarak o mirasa sahip çıkmanın derdindedir. Oluşan sözde "bölünme"nin, aslında tabanlarına karşı oluşmuş yıpranmayı aşmak için planlanmış bir "tiyatro" olduğunu düşünmek için çok sebep vardır.

"TKP geleneği"nden, "Marksizm-Leninizm"den, "Komintern çizgisi"nden bahsederek kazandığı belirli sayıda genç kadroyu, devletin belirlediği sınırlar içinde kalan bir politikaya hapsederek fiilen likide eden bu iki hareketin önderleri, bu değerlere sahip çıkan üyelerini ülkede oluşan muazzam ilerici atılımın ve coşkunun dışında tutmuş, siyasi mücadele açısından atıl kılmiştir. Bu "önderler"in devletle olan ilişkilerinin mahiyeti, her geçen gün daha iyi ortaya çıkmaktadır. Partimizin değerleri doğrultusunda yayın yapan "Politika" gazetesi, daha 6 ayını doldurmadan bir kontr-gerilla saldırısına maruz kalırken, söz konusu "parti"lerin 14 yıldır devlet tarafından hiçbir ciddi saldırıyla karşılaşmamış olmaları büyük bir soru işaretidir.

HDP'nin başarısıyla başlayan süreç, Türkiye Devrimci Hareketi'nde taşların yerine oturmasını hızlandıracaktır. Bu hareketlerde yer alan devrimci unsurların, kendi önderlerinin iç yüzünü görmesi ve içine hapsedildikleri Kemalist çizgiden kurtulması, komünistlerin önümüzdeki dönemde üzerine yoğunlaşacakları hedeflerden biridir.

Türkiye Halkları Diktatöre HAYIR Dedi...(Birinci sayfadan devam)

için keskin "sol" söylemler sarf ederek özünde sağ politikalar uygulayan tekkeci anlayışlar, adlarında "komünist" benzeri ibareler taşısalar da sınıfa uzak, sınıf hareketi içinde bozguncu, burjuvazinin politikalarına hizmet eden güçler olarak nitelendirilmektedir.

Seçim süreci, işçi sınıfının birliğinin sağlanması, istemlerinin yükseltilmesi, Türk, Kürt ve diğer uluslardan işçilerin, ezilen emekçi halkların tek bir hedefe yönlendirilmesi açısından küçümsenemeyecek bir işlev görmüştür. Kürdistan'daki emekçiler ve köylüler, Marmara ve Trakya'da direnen otomotiv işçileri ile dayanışmayı yükseltmişlerdir; Marmara ve Trakya'da direnen işçiler, Mersin, Adana ve Diyarbakır saldırıları karşısında Kürt halkıyla dayanışmalarını dile getirmişlerdir; tüm bu güçler, burjuvazinin iktidarına karşı, AKP diktatörlüğünü önlemek için hep birlikte HDP'ye vererek oy oranını artırmışlardır. Bütün bunlar çok önemli kazanımlardır.

Seçimler sonrası Türkiye, 8 Haziran Türkiye'si, 6 Haziran'dan farklı bir Türkiye'dir. Elde edilen bu kazanımları sınıf savaşımında önümüzdeki dönemde daha da geliştirilmelidir. Sendikal hakların genişletilmesi, işçi sınıfının örgütlenme ve mücadele özgürlüklerini kısıtlayan yasaların kaldırılması, Kürt ulusal sorununun adil, barışçıl ve demokratik bir çözüme kavuşturulması, Alevilerin ve diğer dinsel azınlıkların eşit ibadet ve kültürel haklarının sağlanması, son yıllarda onaylanan tüm anti-demokratik faşizan güvenlik yasalarının iptal edilmesi, yeni demokratik bir Anayasa yapılması, devlet kademelerinde gerçekleştirilen hırsızlıkların, dolandırıcılıkların ve rüşvetlerin hukuksal olarak takibi ve failerin yargılanması, faili meçhul siyasi cinayetlerin aydınlatılması, faillerinin yargılanması, devrimci siyasi tutsakların, Kürt özgürlük mahkumlarının serbest bırakılması, özelleştirmelerin durdurulması, geri alınması, sağlık alanında, eğitimde ve bilim kurumlarında kazanç amaçlı sömürünün kaldırılması, bu kurumların halka hizmet açısından devlet hizmeti haline dönüştürülmesi, tüm sağlık kurumlarının SGK'lılara fark almadan bakması, tedavi etmesi, kentsel dönüşüm adı altında şehirlerin ve doğanın rant uğruna talanının durdurulması, geç kalınmadan yanlışların düzeltilmesi, Balkanlar ve Ortadoğu'da barışçıl ve komşuları ile iyi ilişkiler geliştiren bir dış politikanın hakim kılınması ilk akla gelen önemli konulardır. Türkiye Komünist Partisi, önümüzdeki dönemde bu ve burada dile getiremediğimiz konuların takipçisi olacaktır. HDP'nin mecliste ve meclis dışında bu istemler temelinde mücadelesini destekleyecek, bizzat içinde olacak, eksik olunan yerlerde zorlayıcı olacaktır. HDP, kendisine oy veren geniş seçmen kitlesinin, mecliste icraatının takipçisi olacağına bilincindedir.

Mücadelenin buraya kadar olan dönemi AKP'nin Erdoğan eliyle uygulayacağı diktatörlüğü engelleme dönemiydi. TKP, seçimler öncesi, Türkiye'nin bir yol ayrımında olduğunu, ya 12 Eylül faşist diktatörlük dönemini ve 90 yılları aratacak bir diktatörlüğün kurumsallaşması, ya da demokratik hak ve özgürlüklerin genişletileceği mücadelelerin gelişeceği ve

AKP'ye dur denilen bir yol ayrımına girileceğini tespit etmişti. Tüm barış, demokrasi, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin mücadelesi AKP'yi ve diktatör heveslisi Erdoğan'ı yenilgiye uğrattı. Şimdi, sınıf hareketinin güçlendirilerek yükseltileceği bir mücadele dönemine giriyoruz.

Üzerinde konuşulan koalisyon hükümetleri veya azınlık hükümetleri formülleri şöyle veya böyle gerçekleşebilir. TKP, burjuva iktidarlarının Türkiye'nin sorunlarının, özellikle işçi sınıfı ve ezilen emekçi halkların sorunlarını kesinlikle çözemeyeceğinin altını çizmektedir. HDP de burjuva iktidarlarının uygulama ve suçlarına ortak olmayacaktır. HDP, seçim programı olarak ilan ettiği ve milyonların oy verdiği Yeni Yaşam Programındaki istem ve hedeflerin gerçekleştirilmesi çerçevesinde meclis içinde ve dışında işlevini yerine getirecektir. Bunun tersi bir yaklaşım HDP'ye bağlanan umutları yok eder, HDP'yi işlevsiz kılar.

Önümüzdeki dönem, Türkiye'nin, işçi sınıfının ve tüm ezilen, sömürülen halkların, kapitalizmden kaynaklı sınıfsal sorunlarının çözüleceği bir düzen olan Sosyalizm için mücadelenin güçlerinin oluşturulacağı ve geliştirileceği bir dönem olacaktır. Bu güçler ise yine bu mücadeleler içinde oluşacaktır. İşçi sınıfının iktidarının hedeflendiği, sosyalist ekonominin ilkelerinin uygulanacağı, tüm emperyalist anlayışların yırtıp atılacağı, NATO üyeliğinden ayrılacağı ve AB ile adaylık ilişkilerinin iptal edileceği bir program TKP'nin programıdır. Bu programı yaşama geçirecek güçler ise bugün içinde olduğumuz mücadele aşaması sürecinde şekillenecek ve güçlenecektir. Onun için TKP olarak, HDP'nin Yeni Yaşam Programını kendi asgari programımız gibi yorumluyor, bu programın uygulanmasını savunuyor, çalışmalara fiilen katılıyoruz. Asıl mesele burjuva partilerin etkisi altında olan geniş işçi ve emekçi yığınları

sınıf mücadelesine kazanmak, kendi çıkarlarına sahip çıkmalarını sağlamaktır.

TKP, seçim kampanyası sürecinde olağanüstü bir çalışma ile bu seçim başarısına imza atan, başta HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ olmak üzere, HDP'nin tüm yönetici ve üyelerine; HDK'nin tüm bileşenlerinin yönetici, kadro ve çevrelerine, seçim kampanyası sürecinde HDP'yi destekleyen tüm devrimci-demokratik, parti, kuruluş, sendika, dergi ve derneklere; barışın güvencesi gerilla birliklerine ve komutanlarına; Kürt özgürlük ve demokrasi güçlerine; bu seçim kampanyasında aktif görev alan tüm TKP örgüt, kadro ve sempatanlarına; HDP'ye oy veren tüm yurttaşlara teşekkürlerini iletiyor. Seçilen tüm yeni vekillere görevlerinde başarılar diliyor, yeniden aday olmayan eski vekilleri yerine getirdikleri zorlu görevden dolayı kutluyor.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

9 Haziran 2015

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 20 Mayıs 2015 Tarihli Açıklaması

METAL VE OTOMOBİL İŞÇİLERİ İLE DAYANIŞMAYI YÜKSELT !

SARI SENDİKALARA VE SENDİKASIZLAŞMAYA KARŞI, SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞI !

Türkiye Komünist Partisi, Bursa ve Kocaelinde direnen metal ve otomotiv işçileri ile dayanışma içindedir. İşçiler, ulusal, dinsel, siyasal tercihlerinin üzerinde olan sınıfsal duruşları ile bir direniş destanı başlatmışlardır. Direniş fabrikaların dışına taşmış, aileler, akrabalar, arkadaşlar, komşular ve tüm bölge işçileriyle dayanışma ruhunu yükseltmiştir. İşçi sınıfı üretimden gelen gücünü göstermektedir. Burjuvazi titremektedir, işbirlikçi sarı sendika aristokratları panik haldedir.

Renault işçilerinin, Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'nın MESS ile BOSCH fabrikası için bağittirdiği yeni Toplu İş Sözleşmesi koşullarının kendileri için de geçerli kılınmasını istemeleri ile başlayan direniş, dalga dalga diğer fabrikalara yayılmıştır. BOSCH fabrikasında elde edilen, saat ücretinde net 2 TL, ayda yaklaşık 350 TL net ücret zammının başta Renault, TOFAŞ, MAKO ve Coşkunöz olmak üzere, diğer metal ve otomotiv sektörü iş yerlerinde, Türk Metal Sendikasının Toplu İş Sözleşmesinde geçerli olmaması bu direnişi tetikleyen etken olmuştur. Sarı Sendika, işçilerin haklı taleplerine kulak tıkamış, elde edilen bu zammın tüm işyerlerinde uygulanması taleplerini ciddiye almamıştır. Türk Metal'in bu yıl Grup Toplu Sözleşmelerini daha önceki yıllardaki gibi 2 değil 3 yıllık süre için yapması, ayrıca işçilerin zararlarına olmuştur. İşçiler, duyarsız sendikaya tepkilerini dile getirmek için sendikadan istifa etmişler ve direniş başlatmışlardır.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası direnen işçiler ile dayanışmasını açıklamış ve taleplerini desteklemiştir. Uluslararası Metal işçileri sendikaları ve sendikal çatı örgütleri direnişteki işçilerle dayanışmalarını açıklamışlardır. Türkiye'nin her ilinde direnen işçiler ile dayanışma gelişmektedir. Memurlar, aydınlar, gençler, kadınlar, direnen işçiler ile dayanışma içindedir.

Türkiye Komünist Partisi, ilkesel olarak sendikal birlikten, birlik sendikalarından yanadır. İşçilerin farklı sendikalara bölünmeleri, özellikle siyasal eğilimlere göre sendikal konfederasyonların oluşması sınıfın sendikal örgütlenme anlayışına terstir. Zamanında DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde örgütlenmesi direnişler sonucu oluşmuş ve bu örgütlenme sarı sendikacılığı sıkıştırıp etkisiz hale getirecek bir yığınsal ve niteliksel etkiye kavuşmuştur. DİSK, 12 Eylül faşizminin yasaklaması sonucunda kapatılıp sonra tekrar açıldığında, daha önce sahip olduğu büyük işyerlerinde yetki alamamıştır. 12 Eylül diktatörleri işçiye Türk-İş ve daha sonra kısmen Hak-İş'e yönlendirmiştir. Şimdi işçilerin tekrar kendi sendikalarında örgütlenmeleri, sınıf ve kitle sendikacılığının geliştirilmesi bütün yakıcılığı ile gündeme gelmiştir. Orta ve uzun vadede tüm işkolu sendikalarının tek bir konfederasyon altında birleştirilip burjuvazinin oyunlarının tam olarak bozulması ve işçilerin sendikal temelde birliklerinin sağlanması komünistlerin temel ilkesel görüşü iken, bugün için kısa vadede sağlanması gereken, bu amacı da gerçekleştirmeye hazırlık niteliğinde öncelikle işçilerin DİSK'e bağlı işkolu sendikalarında yeniden örgütlenmeleri yoluyla, sınıf ve kitle sendikacılığının tekrar etkin, nitelikli bir duruma yükseltilmesini sağlamaktır.

Daha sonra bu güçle sendikal birliğin sağlanması mücadelesi daha mümkün olacaktır.

Türk Metal ve Çelik İş sendikaları MESS ile uzlaşırken, DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikasının işveren ile uzlaşmayıp grev kararı alması ve bu grevin hükümet tarafından ertelenmesi gerçeği gözden kaçırılmamalıdır. Bu tavır bugünkü direnişin nüvesini oluşturmaktadır. Sınıf ve kitle sendikacılığının güçlendirilmesi için bugün verili koşullar mevcuttur. Seçimlerden sonra oluşacak ekonomik kriz ortamında sınıf ve kitle sendikacılığının oynayacağı önemli rol bugünden görülmelidir. Sarı sendika aristokratlarına karşı mücadele işçilerin sendikasızlaştırılmasını getirmemelidir. Sendikasızlaştırma, burjuvazinin yedek gücü sarı sendikacılık kadar tehlikelidir. Sınıf temelli siyasal hareketler bu yanıla düşmemeli, işçileri DİSK çatısı altındaki iş kolu sendikalarında örgütlemeye yönelmelidir. DİSK içinde geçmiş yıllarda oluşan sınıf sendikacılığına yabancı anlayışlar da ancak bu şekilde temizlenecektir.

Komünistler, her türlü sendika içinde çalışırlar. İşyeri, fabrika, atölye temelinde işçilerin sendikal mücadelelerinde öncülük rolü oynarlar. Bu sendika Türk-İş'e ve Hak-İş'e bağlı veya bağımsız da olabilir. Ancak DİSK bünyesinde sınıf ve kitle sendikacılığının geliştirilmesi ayrı öneme sahiptir. Diğer sendikalarda uzlaşmacı eğilimlerin giderilmesi ve sendika aristokratlarının temizlenmesini hızlandırır. Nicel olarak yığınsal, nitel olarak sınıfsal temelde güçlenip yükselecek bir DİSK ve ona bağlı işkolu sendikaları, sendikal hareketin genel manzarasını bir anda değiştirir. Onun için, bir yandan direnişteki işçilerle dayanışmayı yükseltmek, diğer yandan Birleşik Metal-İş sendikasının Renault, TOFAŞ, Ford Otosan, Otokar, Türk Traktör, BMC, Vestel, THY Teknik, Arçelik, BOSCH, Seydişehir Alüminyum, Ereğli Demir Çelik, Iskenderun Demir Çelik ve bilumum işyerinde tekrar yetki almasını sağlayacak örgütlenmeye odaklanmak bugün sendikal alanda yürütülmesi gereken çalışmanın temelini oluşturmaktadır.

Direnişçi işçilerin işveren ve sarı sendika aristokratları tarafından tehdit edilmeleri, baskı altına alınmaları, iktidarın kolluk kuvvetlerinin olası baskı ve saldırılarına karşı, bu direnişin kırılmaması, güçlenerek gelişmesi, dalga dalga yayılması güncel görevimizdir. Tüm parti örgütlerimizi ve yoldaşlarımızı, partimize gönül vermiş işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları direnişçi işçiler ile somut dayanışma çalışmalarını örmeye çağırıyoruz.

Yaşasın Metal ve Otomotiv İşçilerinin Şanlı Direnişi !

Yaşasın İşçilerin Birliği !

Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Dayanışması !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
20 Mayıs 2015

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 6 Haziran 2015 Tarihli Açıklaması TKP, Diyarbakır Saldırısını Şiddetle Mahkum Ediyor. Oylar HDP'ye!

Gün geçmiyor ki yeni provokasyon, baskın ve saldırı haberleri gelsin. Türkiye bir seçim döneminin son günlerini yaşıyor. Kendine güvenen, alacağı oyu hesap edebilen, seçmenine güvenen, halkını tanıyan bir iktidar partisi neden bu kadar hırçın ve saldırgan olur?

Türkiye bir yol ayrımında, tespitini yaptık. 7 Haziran seçimleri bu ayırmda önemli bir viraj. AKP, can havliyle iktidarı kaybetmemek için direniyor. Erdoğan partisinin fiili başkanlığını yürütüyor. Yalan söylüyor, hakaret ediyor, tehditler savuruyor. Kendine güvenini yitirmiş bir ruh haliyle saldırıyor.

Seçim kampanyasının başından itibaren HDP'ye karşı türlü provokasyon girişimlerinde bulundular. Ağrı, Mardin, Bingöl, Yüksekova, Erzurum, bunların sadece bilinenleri. Miting alanlarında, TV programlarında HDP'yi terörist ilan ettiler. Yalan dolu beyanlarla kendi tabanlarını ve halkları yanıltmaya çalıştılar. Hiç birinden sonuç alamadılar. En sonunda Diyarbakır Büyük İnsanlık Mitinginde bombalar patlatarak provokasyonu uç noktaya taşıdılar. İstediler ki önce Diyarbakır'da, sonra da ülke çapında ayaklanma havasında bir tepki oluşsun, sokak çatışmaları gelişsin ve bunu bahane ederek Sıkıyönetim ilan edip seçimleri ertelesinler. Olmadı. Bu hesapları tutmadı. HDP, DBP ve Türkiye'nin tüm barış ve demokrasi güçleri bu senaryoyu boşa çıkardı.

Diyarbakır Valiliği İl Emniyet Müdürlüğü'nün, mitingden üç gün önce, Miting günü için Hastahanelerde kapasite artırımı, kan stoklarının genişletilmesi, Devlet Su İşleri, Karayolları Genel Müdürlüğü, Oman İşletme Müdürlüğü, Diyarbakır İtfaiye Teşkilatından ve Büyükşehir Belediye Başkanlığından her türlü araç, gereç, dozer, kepçe ve kamyonlarla miting günü hazır bulunmalarını içeren "37732461.69721.(92210)2015 sayılı, Açık Hava Toplantısı konulu" resmi yazının varlığı ortaya çıktı. Bu belge, devlet eliyle tezgahlanan saldırının belgesidir.

Türkiye'nin değişik bölgelerinden askeri birliklerin Türkiye Kürdistanına doğru yola çıkarıldığı bilinmektedir. İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Kocaeli, Samsun ve Edirne gibi illerde Çevik Kuvvet Güçlerinin 5 Haziran gecesi itibarı ile merkezi yerlere yakın sota yerlerde konumlandırıldığı izlenmiştir. Türkiye, büyük bir provokasyonun kenarından dönmüştür. Ancak, tehlike sürmektedir.

Türkiye Halkları devletin bu provokasyonlarına 7 Haziran günü seçim sandıklarında yanıt verecektir. Aynı zamanda görünen o ki, gerçek seçim sonuçları, oy sayımları, tehlike ile karşı karşıyadır. Onun için Türkiye'nin tüm barış ve demokrasi güçleri, işçi sınıfı, uyanık olmak zorundadır. Seçimler sonrası yeni provokasyonları hesaba katmak ve bu provokasyonları boşa çıkarmaya hazır olmak durumundadır. Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi, Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye Devrimci Güçlerinin HDK/HDP çerçevesinde ördükleri cephe DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve tüm diğer emek ve meslek örgütleri ile güçlendirilmeli, Halk Cephesi, Halkevleri ve BHH'ni de kapsayacak güçlü bir birlikteliğe yükseltilmelidir.

7 Haziran seçimlerinde HDP etrafında oluşan birliktelik, onun vekil adayları ve seçmen profilini oluşturan bileşim şu aşamada Türkiye'nin diri güçlerini ifade etmektedir. Gerçek anlamda ulusal demokratik güçlerin birlik ve dayanışması bu çerçevede oluşmuştur. Gezi Direnişinin, diğer bir adıyla Haziran Direnişinin bileşenleri HDP içinde ve etrafında kenetlenmiştir. Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin, Bursa, Yalova, Kocaeli, Eskişehir, Trakya direnişleri bu güçlerle bütünleşecek niteliğe sahiptir. Her hangi bir olumsuzluk karşısında 7 Haziran sonrasında bütün bu güçlerin ifade ettiği gerçek Türkiye muhalafeti AKP'yi ve sermayenin devletini ürküten ana olgudur.

7 Haziran seçimlerinden sonra AKP'nin de eski AKP olarak kalmayacağı açık olarak görülmüştür. AKP içinde Erdoğan'a, onun kuklası durumunda olan Davutoğlu'na karşı tepkiler had safhadadır. AKP kendi içinde çatırdamaktadır. Abdullah Gül, Bülent Arınç, Hüseyin Çelik, Mehmet Ali Şahin,

Ali Babacan ekibi siperde beklemektedir. İpi çekilen Erdoğan'ın alternatifini oluşturmak için "B Planı" çok önceleri tasarlanmış ve hazırlanmıştır. Emperyalist güçler, özellikle ABD Emperyalizmi Türkiye'de Erdoğansız bir AKP veya AKP içinden transfer edilecek yüzden fazla milletvekili ile yeni bir parti kurma ve bu partiyi Fettullahçılar, CHP ve MHP ile uyumlaştırarak devleti yeniden yapılandırma, ona uygun iktidarı getirme planları içindedirler. Bu plan Abdullah Gül eliyle uygulanacaktır.

Erdoğan bu planı bildiği için seçimlerden AKP'nin güçlü çıkmasını ve başkanlık sistemini gerçekleştirebileceği oy oranını alarak kendisini garantiye almaya ve emperyalist efendilerine, Türkiye'deki sermaye çevrelerine kendini kabul ettirmeye çalışmaktadır. HDP'ye karşı tüm provokasyonların nedeni budur. Çünkü hem Erdoğan ve AKP'nin, hem de Emperyalizmin Abdullah Gül eliyle sahneye koyacağı yeni oyunları boşa çıkarabilecek tek güçtür.

7 Haziran seçimleri sadece Türkiye'nin iç politikası açısından değil, Ortadoğu politikaları açısından da büyük önem taşımaktadır. TC Devleti'nin AKP iktidarı eliyle Ortadoğu'da uyguladığı maceracı, saldırgan, işgalci politikalara son vermek bu seçimlerin sonuçları ile doğrudan ilintilidir. Kürt ulusal sorununun adil, demokratik ve barışçıl çözümü, Türkiye açısından olduğu kadar bölge için de belirleyici bir önem taşımaktadır. Kürt ulusal sorununun barışçıl çözümünden yana olan ve İŞİD'in Türkiye'de bir iç olgu durumuna gelmesini istemeyen tüm güçler ve seçmenler, 7 Haziran seçimlerinde AKP'nin önünü HDP'ye oy vererek kesmenin zorunlu olduğunu görmelidir.

Türkiye Komünist Partisi, 7 Haziran seçimleri açısından bu denli merkezi bir rol üstlenmiş HDP'ye yönelik tüm baskı ve provokasyonları, özellikle HDP yönetiminin politik yetenekleri ile boşa çıkarılan Diyarbakır provokasyonunu şiddetle mahkum ediyor, tüm HDP yönetici, üye ve seçmenlerine en sıcak dostane, dayanışma ve geçmiş olsun duygularını iletiyor, Diyarbakır saldırısında yaşamını yitiren özgürlük savaşçılarının yakınlarına baş sağlığı diliyor, yaralıları ve yakınlarına geçmiş olsun dileklerini ulaştırıyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
6 Haziran 2015

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 4 Haziran 2015 Tarihli Açıklaması Politika Gazetesi'ne Yapılan Saldırıyı Kınıyoruz

Politika

SAVAŞSIZ VE SÖMÜRSÜZ BİR DÜNYA İÇİN

Türkiye çok gergin bir seçim süreci yaşıyor. Partimizin tespiti seçimlerin burjuva diktatörlüğünde seçimler sonrası kurumsal anlamda bir yol ayrımına gireceği yönündedir. Ya burjuva demokrasisinin sınırları genişleyecek, ya da 12 Eylül faşist diktatörlüğünü ve o sürecin devamı olan 90'lı yılların faşizan baskı rejimini aratmayacak bir süreç kurumsallaşacak.

Politika Gazetesi, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkların politikası doğrultusunda "savaşsız ve sömürsüz bir dünya" belgisi ile yayın yapan, resmi izinlere sahip yasal bir basın yayın organıdır. "Savaşsız ve sömürsüz bir dünya" Sosyalizm'dir. Bu anlamda, komünist partisinin Avrupa'da tek yasaklı olduğu ülke olan Türkiye'de, bu yasağın kaldırılması, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için yayın yapan Politika Gazetesi'nin yayın politikasına saygı duyuyoruz ve Politika gazetesi ile dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyoruz.

Politika Gazetesi yayınının, Türkiye Komünist Partisi'nin 10 Eylül 1920'de kuruluşundan itibaren, Mustafa Suphi, Ethem Nejat, İ. Bilen, Ali İhsan Özgür, Mustafa Hayrullahoğlu ve binlerce kadro ve şehidinin izlediği Bolşevik, Leninci, Kominternci ruhu ve ilkeleri temelinde, dağınık veya öbeklerde duran TKP kadrolarını birleştirici etkisini izliyoruz.

Türkiye'nin ihtiyacı sosyalist bir toplum düzenidir. İşçi sınıfının iktidarındır. İnsanın insanı sömürmediği, işsizliğin tarihe karıştığı, tüm toplumun eşit şekilde yararlandığı ekonomik bir düzenin hakim olduğu, bilim, eğitim ve sağlık politikalarının özel sektörün kazanç kaynağı olmadığı, üretim araçlarının toplumun mülkiyetinde olduğu, başta Türk ve Kürt halkları olmak üzere, tüm halkların bir çiçek bahçesinde birlikte dayanışma ve dostluk içinde yaşadığı bir düzendir. İzlediğimiz kadar, Politika Gazetesi, dünyanın en mütevazı, insancıl, adil ve haklı bu istemlerinin yaşama geçirilmesi doğrultusunda yayın yapıyor.

Politik ortamın ve ülke idaresinin bu denli kirlendiği bir dönemde, egemen sınıfların ve onların iktidarlarının böyle bir gazeteden rahatsız olmaları anlaşılırdır. Kontrgerilla tarzı sivil paramiliter güçler tarafından gerçekleştirildiği belirtilen baskının ise bu rahatsızlıktan dolayı, ne denli ölçüsüz bir yöntemle gerçekleştirildiği Politika Gazetesi açıklamalarından anlaşılmaktadır.

Politika Gazetesine yapılan anti-demokratik baskını mahkum ediyor, saldırının bizzat muhatabı olan başta kadın dostumuz olmak üzere tüm Politika Gazetesi emekçilerine, tüm Politika Gazetesi camiasına geçmiş olsun dileklerimizi ve en sıcak dayanışma duygularımızı iletiyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
4 Haziran 2015

Süleyman Demirel

O Ethem GÜRSU

Hesap vermeden gitti... 12 Mart döneminde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarına onay verme eylemini parlamento kulislerinde örgütleyen, oylamada en önde idamların bayraktarlığını yapan ve grubu fire verip vermiyor

diye oturduğu yerden dönüp kontrol eden ve 12 Eylül'den sonra kimileri tarafından "demokrasi havarisi" ilan edilmesine rağmen bu eyleminden pişman olmayan, Faik Türlen, Baki Tuğ gibi 12 Martçı katilleri partisinde üst düzeyde görevlendiren bu kişi Türkiye'nin en önemli politikacılarından biri niteliğiyle devlet töreni ile gömüldü.

12 Eylül sonrası, Turgut Özal ile yaşadığı çelişkilerden galip olarak çıkan, Turgut Özal'ın şaibeli ölümü sonrası koltuğuna oturan ve 90'lı yıllarda, Tansu Çiller döneminde Mehmet Ağar, Veli Küçük, Ünal Erkan, Hayri Kozakçıoğlu, Şükrü Balcı, Necdet Menzir, Korkut Eken, İbrahim Şahin, Hıram Abbas eliyle ülkede onbinler ile ifade edilen "faili meçhul" cinayete imza atan, Kamuran Çörtük, Turgay Ciner, Özer Uçuran Çiller, Halis Toprak, Cavit Çağlar gibi "iş adamlarına" hem gizli işlerini finanse ettiren, hem de onlar ile yukarıda adı geçen "emniyetçi-güvenlikçi" ekibi ile uluslararası uyuşturucu trafiğinin Türkiye köprüsünü oluşturan yine Demirel'dir.

Adapazarı-Bolu-Düzce üçgeni, Afganistan ile Avrupa arasında "ticaretin" işleme alanı olan şeytan üçgeni ve aynı zamanda "faili meçhul" cinayetlerin icraat yeri olan şeytan üçgenidir. İnfaz edilmelerine gerek görülmeyp hayatta kalan katiller bugün Süleyman Demirel sayesinde ve Recep Tayyip Erdoğan korumasında ellerini kollarını sallaya sallaya aramızda dolaşmaktadır. O dönemde "Tansu Çiller Özel Örgütü" olarak nitelendirilen "örgüt" aslında Demirel'in örgütü idi. Kürdistan'da halka kan kusturan "Özel Harekat Polisleri" de, Türkiye'nin genelinde en ufak devrimci-demokratik hareketi "yargısız infaz" ile sonuçlandıran "resmi-sivil paramiliter timler" de bu dönemin eseridir. JİTEM, İtirafçılar, MİT ve Polis işbirliği ile oluşturulan katil sürüleri yine aynı döneme isabet etmektedir.

Süleyman Demirel, Adnan Menderes'in devamcısı, Turgut Özal'ın hocası ve Recep Tayyip Erdoğan'ın feyz aldığı kişi olarak 1960'lı yıllardan itibaren adım adım kimileri tarafından "derin devlet" olarak adlandırılan sermayenin devletin başı olmuştur. Başbakan veya Cumhurbaşkanı olsun, olmasın, Türkiye'deki "derin" organizasyonların başındaki sorumlu hep Demirel olmuştur. ABD'deki efendileri ile kimi zaman kısa süreli çelişkiler yaşasa da, iyi bir Mason olarak her zaman uluslararası sermayenin hizmetinde bulundu. ABD ve NATO politikalarına sonuna kadar bağlı, IMF'nin sadık ekonomik tetikçisi idi Demirel.

Türkiye İşçi Sınıfı 70'li yıllarda Demirel'in sınıf düşmanı politikalarını, 80'li yıllarda "demokrasi havarisi" olarak restorasyon sürecini planlamasını ve 90'lı yıllarda Kürt halkına ve Türkiyeli devrimcilere karşı giriştiği imha ve terör pratiklerini hiç bir zaman birileri gibi yok saymayacaktır. Herkesin gönlü ferah olsun. Türkiye İşçi Sınıfı, Süleyman Demirel'i tarihsel ve politik açıdan hak ettiği yere oturtmuştur. O bir sınıf ve halk düşmanıdır!